

Tanja Možina

Moj prvi stik z Ano Krajnc je bil »kazenski«

Z dr. Ano Krajnc sem se prvič srečala v času svojega dodiplomskega študija na Fakulteti za družbene vede, a na malo poseben način. V okviru študija sociologije smo imeli tudi predmet Uvod v andragogiko z didaktiko. Za študente sociologije to ni bil ravno eden izmed temeljnih predmetov, pa vendar imam v spominu, da nam je dr. Alojzija Židan – nosilka predmeta – znala temeljna načela andragogike predstaviti na zanimiv in dinamičen način. Predavanj sem se dokaj redno in kar rada udeleževala, vsaj tako sem menila sama. Vendarle me je dr. Židanova ob koncu semestra seznanila z dejstvom, da na predavanja nisem hodila dovolj pogosto, da bi mi v študentski indeks zapisala frekvenco, ki je bila pogoj za pristop k izpitu. Odločila je, da moram, v kolikor želim pristopiti k izpitu, odsotnost na predavanjih nadoknaditi tako, da preštudiram dodatno literaturo in pripravim seminarsko nalogo. Logično, zgodili sta se mi največja možna nepravilnost in krivica na tem svetu – tako sem menila, prepričana, da sem se vseh njenih predavanj čisto dovolj redno udeleževala. No, resnici na ljubo je treba povedati, da imajo kolegi, ki so bili v tistih časih z mano v študentskem naselju, malo drugačen spomin na to moje, nadvse redno obiskovanje predavanj. Kakorkoli že, ni šlo drugače, morala sem se oglasiti na govorilnih urah pri dr. Židanovi, ki mi je v roke potisnila debelo knjigo in dejala: »Tole dobro preštudirajte in na podlagi premisleka o vsebini pripravite seminarsko nalogo.«

Knjige nisem niti pogledala, spomnim se, kako sem jo ob vrnitvi v študentsko naselje jezno zabrisala na polico v študentski sobi, kjer je ležala celo poletje. Ko se je poletje začelo prevešati v jesen, sem jo nekega večera le vzela v roke, saj sem želela pristopiti k izpitu. Zazrla sem se v naslov knjige, kjer je pisalo Motivacija za izobraževanje, dr. Ana Krajnc. Odprla sem jo, se zazrla v prvo poglavje in potem takoj naprej še v drugo ... Še danes se spomnim, da sem ob knjigi obsedela pozno v noč. V

vsebini te knjige je bilo nekaj, kar je tako zelo neposredno nagovorilo mojo mlado študentsko dušo. Bolj kot sem brala, bolj se je v meni nekaj začelo prebujati. Nekakšno zanimanje, nekakšen dialog z vsebino knjige in njeno avtorico. Tisti, ki so mi bili blizu v študentskih časih, mi še danes povedo, da me je ta knjiga spremenila. Tudi sama se spomnim, da je bila seminarska naloga – ki sem jo pripravila na podlagi vsebine knjige in s katero sem si prislužila prav lepo pohvalo dr. Židanove – drugačna od vseh, ki sem jih med svojim študijem pripravljala prej. Bila je bolj doživetja in preiščljena, njeno pripravo je vodilo čisto novo zanimanje, ki se je v meni prebudilo ob prebiranju knjige.

Danes mislim, da je prav ta knjiga dr. Ane Krajnc zelo vplivala na to, da se je v meni prebudilo zanimanje za andragogiko, ki me je kasneje vodilo v strokovno delo na področju izobraževanja odraslih. Hkrati mi spomin na to mojo študentsko izkušnjo govori tudi o tem, kako pomembno lahko dobra študijska literatura vpliva na študente in kako pomembno je, da vsi tisti, ki na področju izobraževanja odraslih delujemo danes, razvoju kakovostne strokovne literature namenimo dovolj pozornosti. Ne nazadnje pa naj bo to tudi moja zapoznena zahvala takšnim profesorjem, kot je bila v mojih študentskih časih dr. Alojzija Židan, ki se z nami ni kar tako zadovoljila, od nas je zahtevala nekaj več, če ne drugega, vsaj spoštljiv odnos do študija, osebno angažiranost in refleksijo. Ko danes o tem razmišljam, se mi zdi, da tudi vsebine knjige ni izbrala naključno. Očitno je dobro presodila, da bi bilo treba mojo motivacijo za študij malo okrepiti.

Dr. Ano Krajnc sem osebno spoznala šele precej kasneje. Dobro se spomnim, kako sem prvič poslušala njeno predavanje v okviru magistrskega študija andragogike. In spomnim se, kako me je v tistih prvih minutah predavanja spreletela misel, da jo, čeprav sva se tistega dne prvič osebno srečali, poznam že dolgo, saj je na moj strokovni razvoj vplivala že pred najinim prvim osebnim srečanjem. S svojo knjigo o motivaciji za izobraževanje – ki je, če se malo pošalim, v moje roke prišla »kazensko« – je veliko prispevala k temu, da sem ob koncu študija kot sociologinja

načrtno iskala in svojo prvo zaposlitev tudi našla v izobraževanju odraslih in se – ob novih spodbudah kolegov na Andragoškem centru Slovenije – vpisala na magistrski in kasneje doktorski študij andragogike na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Tako sem danes andragoginja tudi po poklicu, po srcu pa sem andragoginja verjetno že vse od tiste noči, ko se je v moji mladi študentski duši ob prebiranju knjige dr. Ane Krajnc prvič zares prebudila prava motivacija za izobraževanje.